

Chứng đạo: ĂN UỐNG

Tác giả: Mục Sư Phan Thanh Bình

Retyped by: Oneway Media

Mục tiêu thụ hưởng công lao mình, tiêu dùng của cải mình, để sống thỏa mãn là: “nghi, ăn uống và vui vẻ” (Lu – ca 12:19).

“Ăn uống” là nhu cầu thiết thực, quan trọng, duy trì sự sống của con người. Đói khát là hai cảm xúc mạnh mẽ nhất báo động nguy cơ về sự sống thân xác của con người.

Nhưng “người ta sống không phải chỉ nhờ bánh mà thôi” (Ma - thi - o 4:4). Ngoài vật thực cho nhu cầu thân xác, người ta còn đói khát đủ thức cho nhu cầu tâm hồn. Cái đói khát này không phải là dấu hiệu của sự chưa thỏa mãn về cuộc sống. Đây là lãnh vực satan lừa dối chúng ta về thỏa mãn qua “ăn uống”.

“Ăn uống” không còn là nhu cầu cho thân xác mà là thỏa mãn cho tâm hồn. Trong lãnh vực tâm hồn, miếng ăn không quan trọng bằng chỗ ăn. Ca dao ta có câu: “một miếng giữa làng, hơn một sàng xó bếp”. Ăn một miếng giữa làng, cái miếng đình chung, miếng ăn danh dự, địa vị. Tuy ít, chưa chắc ngon nhưng rất đáng giá. Báo chí vừa đăng tin tổng thống Clinton trên đường đi dự một buổi họp gây quỹ cho Đảng Dân Chủ, tổng thống đã gặp một quảng cáo điện tử với hàng chữ: “thưa ngài tổng thống, cà phê của chúng tôi chỉ bán 35 cents một tách; còn cà phê của ngài bán tới 200.000 đô một tách mà lại không ngon bằng cà phê của chúng tôi”. Chỗ uống cà phê quan trọng hơn cà phê được uống.

Loại ăn uống này, tiếng Việt có một chữ rất hay là “ăn chơi”. Ăn chơi ngon hơn ăn thiệt.

Nghệ thuật ăn chơi ở các nước tân tiến đã lên đến tột điểm. Có loại ăn chơi thanh lịch; có loại ăn chơi đồi trụy. Có loại ăn chơi công khai, phô diễn cho đời biết ta lắm tiền giàu bạc. Có loại ăn chơi lén lút, kín dấu để thanh danh ta được bảo tồn, và kho tàng đạo đức của ta không bị tổn thương. Nhưng đã lọt vào quỹ đạo ăn chơi, dù thuộc loại nào, mà đã thành danh “dân ăn chơi” thì nhất định là người vị kỷ, vô dụng trong xã hội theo cách tiêu cực. Theo cách tích cực còn làm băng hoại xã hội. Tội ác trong xã hội gây ra bởi dân ăn chơi thật vô số. Số gia đình tan vỡ, số đời sống hư hỏng thật không sao kể xiết. Các nhà đạo đức lên tiếng báo động. Báo chí, truyền hình, truyền thanh thông tin, tường thuật, giải bày tâm trạng, lên án gắt gao, nhưng nào có ai cảnh tỉnh. Số người bị thu hút vào vòng ăn chơi ngày càng nhiều. Báo chí, truyền hình, truyền thanh cũng không ngại quảng cáo đủ thứ ăn chơi, tạo thêm sự đói khát của con người với ước ao một lần thỏa mãn trước khi lìa đời.

Sự lừa dối của satan là cho người ta có chiều hướng tìm thỏa mãn trong ăn chơi. Món ăn chơi này là vật thực càng ăn càng đói, càng uống càng khát và con người không bao giờ sống thỏa mãn lâu dài với ăn chơi.

Chân lý thỏa mãn trong cuộc sống đugn như lời Chúa Giê-xu phán: “người ta sống chẳng phải chỉ nhờ bánh mà thôi, song nhờ mọi lời nói ra từ miệng Đức Chúa Trời” (Ma – thi - o 4:4).

Mọi lời nói ra từ miệng Đức Chúa Trời là Chúa Giê-xu. Chúa Giê-xu là Ngôi Lời (Giăng 1:1), Ngài là “Lời Đức Chúa Trời” (Khải Huyền 19:13). Chúa Giê-xu phán: “Ta là bánh của sự sống; ai đến cùng ta chẳng hề đói, và ai tin ta chẳng hề khát” (Giăng 6:35).

Thỏa mãn trong cuộc sống là “ngủ, ăn uống, vui vẻ”. Quý vị đến với Chúa Giê – xu, tin nhận Ngài làm Cứu Chúa của mình, quý vị được an nghỉ như lời Ngài hứa: “hỡi những kẻ mệt mỏi và gánh nặng, hãy đến cùng ta, ta sẽ cho các ngươi được an nghỉ” (Ma – thi – o 11:28). Quý vị tin nhận Chúa Jesus làm Cứu Chúa của mình, là quý vị đã “ăn uống” Chúa như lời Chúa Giê – xu phán: “thịt Ta thật là thức ăn, huyết ta thật là thức uống. Người nào ăn thịt Ta và uống huyết Ta, thì ở trong Ta, và Ta ở trong người. Như Cha, là Đấng hằng sống, đã sai Ta đến, và Ta sống bởi Cha; cũng một thể ấy, người nào ăn Ta sẽ sống bởi Ta vậy” (Giăng 6: 55-57).

“Một miếng giữa làng”, ngồi ăn với những người cao trọng trong làng, ăn gì cũng ngon, cũng nhất. Ăn “một sàng xó bếp” vẫn dễ hơn ăn “một miếng giữa làng”, vì người được ăn “một miếng” đó phải có điều kiện leo lên cái chỗ “giữa làng”. Ăn “một miếng” để ngừng mặt với đời.

Muốn uống một tách cà phê với tổng thống Clinton, ít nhất phải có 200,000 đô la “tươi” và một số điều kiện khác, uống một tách cà phê với tổng thống để có thêm chút hãnh diện với người quen.

“Ăn uống” với Chúa Giê – xu, Ngài là “VUA CỦA CÁC VUA VÀ CHÚA CỦA CÁC CHÚA” (Khải Huyền 19:16). Còn niềm hãnh diện nào hơn. Chẳng những “ăn uống” với Chúa mà còn “ăn uống” cả Chúa. Người tin nhận Chúa Giê – xu làm Cứu Chúa của mình được hòa nhập vào với Ngài như lời Chúa nhận mạnh: “người nào ăn thịt Ta và uống huyết Ta, thì ở trong ta, và ta ở trong người”. Bởi sự kiện mâu nhiệm này mà Cơ Đốc nhân chân chính thỏa mãn trong Ngài như lời Ngài phán: “ai đến cùng ta chẳng hề đói, ai tin ta chẳng hề khát” (Giăng 6:35).

Người “ăn uống” Chúa Giê – xu chẳng những thỏa mãn mà còn là người hữu ích trong xã hội. Người đó không sống cho mình mà sống cho Chúa. Bởi sự sống của Chúa. “Người nào ăn Ta sẽ sống bởi Ta vậy”, trở nên nguồn phước cho nhân thế.

Đừng để satan lừa dối chúng ta, tìm “ăn uống” trong đời này với ước vọng thỏa mãn. Nếu có thỏa mãn cũng chỉ trong chốc lát. Hãy “ăn uống” Chúa Giê – xu, tin nhận Ngài làm Cứu Chúa của mình, quý vị sẽ “chẳng hề đói... chẳng hề khát” và được hòa nhập với Ngài trong sự sống đời đời thỏa mãn.